

# UĞURUN YENİ PİLLƏSİ

*Sevindik Nəsiboğlunun «Dirçələn xarı bülbül» bədii-publisistik kitabı üzərində düşüncələr*

Bəri başdan deyim ki, Sevindik Nəsiboğlunun hər bir kitabı onun uğurlarının pozulmaz izleridir. O, uğur pilləsində elə uğurla addımlayır.

Sevindik Nəsiboğlunun 44 günlük savaşdakı qələbəmizi təmin edən qəhrəmanların şəhidlik yolunun xronikasını əks etdirən növbəti kitabı «Dirçələn xarı bülbül» adlanır. Bu da təsadüfi deyil. Xarı bülbül Azərbaycanın mənəvi mühitinin kövrək paklıq və səliqə rəmzi kimi tanınan obrazdır. Əvvəllər biz deyirdik ki, xarı bülbül ancaq Şuşada bitir. Doğrudur, bu rütbə və günəş işığını sevdən bir bitki olduğu üçün çox yerdə bitə bilər. Yeni bitkinin inkişafına müvafiq olan şəraitdə onun bitməsi də təbii haldır. Ancaq maraqlı orasıdır ki, Azərbaycan xalqı bütün işğal dövrü ərzində xarı bülbülü ancaq Şuşanın obrazı kimi yaddaşında əbədləşdirmişdi. Xarı bülbül eyəndə biz ancaq Qarabağı, Şuşanı düşünürdük. Hətta xarı bülbül haqqında maraqlı əfsanələr də var. Ən maraqlı əfsanələrdən biri İbrahimxəlil Xanın qızı Ağabəyim ağanın Fətəli şah Qacarı siyasət naminə verilməsindən sonra onun qüvvət hissələrini tərənnüm etməsi ilə bağlıdır. Deyilənə görə, Fətəli şah Ağabəyim Ağanın xətrini çox istədiyi üçün ona Qarabağı - Şuşanı xatırladan mülk bağışlayır. Burada da becərilən bitkilər əsasən Qarabağdan aparılmışdı. Ağabəyim ağanın dilindən bəslənən bayatda deyirdi ki, bu bağ nə qədər gözəl olsa da, onun içərisində xarı bülbül yoxdur.

Mən vaxtilə Cəbrayıl rayonunda çıxan «Xudafərin» qəzetində «Qarabağda bir gül bimir» adlı yazı da qələmə almışdım. Bu o vaxt idi ki, erməni separatçıları baş qaldırmış, demək olar ki, Qarabağda nəzarəti öz əllərinə almışdılar.

Həmin qeydlərdə mən belə bir fikri təlqin edirdim ki, xarı bülbül obrazı mifik düşüncədən gəlir. Ermənilərdə belə bir obraz yoxdur. Demək, onların Qarabağa iddiaları Qarabağı qəsb etmək niyyətindən başqa bir şey deyil. Doğrudur, həmin və bir neçə yazıma görə mənə «divan ağayına» çəkmək cəhdləri də oldu. Raykoma çağırıb izahatlar tələb etdilər. Guya ki, mən bu yazılarla millətlərarası münasibətləri qızırdırmışam. Şübhəsiz, o vaxt xalq hərəkətinin alovlanması mənə iş yerimi itirmək təhlükəsindən xilas etdi.

Bu, o vaxt idi ki, onda hələ Sevindik Nəsiboğlunu dünyaya gəlməmişdi. Onun ata-anası da çox gənc idi. Onlar xalq hərəkəti dalğasının yaratdığı mühitdə böyüdülər. Sevindik Nəsiboğlunun atası hüquq işçisidir, hədəslərin baş verdiyi dövrdə də Xocavənd rayonunda işləyib.

Sözüm ona gəlir ki, Sevidiyin doğulub-böyüdüüyü ailə mühiti Azərbaycanın yeni tarixinin övladlarıdır. Şübhəsiz, gördükləri, yaşadıkları tarixi yeri gəldikcə öz övladlarına da öyrədə bilərlər. Əgər belə olmasaydı, Sevindik Nəsiboğlu hələ uşaqlıq və ilk yeniyetməlik çağlarından Vətən duyğulu şeirlər yazmazdı. O, vətənin təkəre torpaq, daş, meşə, bulaq olduğunu yox, insanın mənəvi hissələrinin beşiyi olduğunu ilk şeirlərində yazıb, vətən hissələrini, duyğularını tərənnüm etməyə başlayıb.

Demək, onun «Dirçələn xarı bülbül»

adlı altı yüz səhifədən çox möhtəşəm həcmli kitabının araya-ərsəyə gəlməsinə tələbatının nəticəsidir. O, böyük sevgi ilə vətən qəhrəmanlarını öyrənib, onların doğulub-böyüdükləri mühit haqqında məlumat toplayıb. Ən başlıcası, bu qəhrəmanların savaş yollarını öyrənib, necə mərdənliklə şəhidlik yolu keçdiklərini yazıya gətirməyə çalışıb.

Mən həmişə demişəm ki, müharibə xronikasının hər bir anı yazılmalıdır. Hər bir döyüşü, hər bir əsgər haqqında məlumat qələmə alınmalıdır. Müharibə salnaməsinin mükəmməlliyi gələcək zamanlarda əsl həqiqətləri yeni nəslə olduğu kimi çatdırmaqda əvəzsiz mənbə olacaq.

Açıqı, mən çox məmnunam ki, ADA-nın hüquq fakültəsinin tələbəsi olan Sevindik Nəsiboğlu öz gəncliyinə dövləti rəmzləri uca tutan, dövlətçiliyi sonsuz sədaqətə olan bir vətənpərvər kimi gəlib. Bu yolda şübhəsiz, onun müəllimləri də, valideynləri də xüsusi rolə malik olub. Amma «Kredo» qəzetinin də Sevidiyin mənəvi boyatının yüksəlişində xidməti az deyil. O, demək olar ki, qəzetin ardıcıl olaraq hər sayında çıxış edir, yazılarını bu qəzetdə çap etdirir. «Kredo» qəzetinin hər sayını yaymaqdan, təbliğ etməkdən usanmır. Onu da qeyd edim ki, o, bizim - «Kredo» qəzeti yarıdıcı heyətinin zamanisti və təşəbbüsü ilə Azərbaycan Jurnalistlər Birliyinin, Azərbaycan Yaşlar Birliyinin üzvü olub. Bu gün o, ən gənc yazar kimi «Kredo» qəzetində redaksiya heyətinin üzvüdür. Şübhəsiz S.Nəsiboğlunun belə yüksəlişində Ulu Öndər Heydər Əliyevin mənəvi irsini yaxından və dərinləndirən öyrənməsi də böyük əhəmiyyət kəşə edir. Mən onun çıxışlarını ardıcıl olaraq izləyir, müşahidə edirəm. O, Ali Baş Komandan, Prezident İlham Əliyevin nitqlərindən maraqlı məqamları yazılarda, çıxışlarında istinad kimi qeyd edir. Bu da onu göstərir ki, o, müasir informasiyanın və eyni zamanda siyasi informasiyanı diqqətlə izləyir. Kitablarının əvvəlində Ulu Öndər Heydər Əliyevin, Ali Baş Komandan, Prezident İlham Əliyevin çıxışlarından müəyyən məqamları epigraf kimi təqdim edir. Bu da onun siyasi mühitinin də sağlamlığının göstəricisidir.

Kitabda Sevindik Nəsiboğlunun vətən qəhrəmanlarına həsr olunan çox dəyərli yazıları yer alsada bu kitabı mən bütövlükdə Azərbaycan gəncliyinin düşüncəsinin nəticəsi hesab edirəm. Həm əsərin qəhrəmanları, həm də bu əsəri öz obrazlarını sevə-sevə yaranan Sevindik Nəsiboğlu kimi gənclərlə fəxr etməyə dəyər. Bəli, bizim Azərbaycan gəncliyi bu gün belə bir mənəvi yüksəliş yolundadır.

Kitabda ilk yazı vətən müharibəsinin ilk şəhid pilotu, mayor Abbas Rza oğlu Qasimovun öz xatirəsinə həsr olunub. Bu yazı Sevindik Nəsiboğlu nın poetik düşüncələrindən ibarətdir.

Sən zəfərin təməlin  
Qanın ilə qoyasan.  
İgidlik Vətəninə,  
Bir arxasan, hayansan.

Sən Vətən göylərində,  
Əsgərlərə yol açdın.

Allahın qəzəbini,  
Düşməne ödək saçdın.

Sənsən Ulu Vətənə,  
İgidlik yetişdirdən.  
Sənsən yenilməz igid,  
Sənsən qəhrəman ərən.

İgidlərin həmişə,  
Sənə layiq olacaq.  
Onlar səni hər zaman,  
Qəlbində yaşadacaq.

Döyüşün ilk günündə,  
Qapı açdın Şuşaya,  
Şəfa verdin Vətənə,  
Məlhəm oldun yaraya.

Bu şeiri mən təsadüfi vermədim. Əlbəttə, bu şeiri oxucular elə kitabın əvvəl səhifələrindən oxuyacaqlar. Bununla demək istəyirəm ki, oxucu bu şeiri təkrar oxuyarkən xatırlasın, yaddaşına gətirsin ki, Sevindik Nəsiboğlu sözlə, yaradıcılığa poeziya ilə gəlib. Onun yazıları, yazıb-yaratdıqları ona görə ruhludur, ona görə duyğuludur ki, o, yazılarını poetik nəfəsi ilə süsləyir. Öz yazılarına poetik məzmun verə bilər.

Maraqlıdır ki, bəzi bir çox yazıları sonadlı povest xarakteri daşıyır. Onun «Vətənə qurban gedənlər» publisistik əsərinə elə sonadlı publisistik nəsrimizdə də çox dəyərli bir nümunəsi hesab etmək olar. Özü də maraqlıdır ki, Sevindik Nəsiboğlu yazılarında emosiyalarının, hissələrinin, duyğularının axarına rəvac verir. Bir çox hallarda öz qəhrəmanlarına sevgisini elə poetik ruhlı qeydləri ilə təkan verir, yaddaşlara yazır. Qeydlərdən bir parçanı burada təqdim edirəm: «İndi o hadisə min bir şəkildə bürünərək ağılımı, fikrimi məşğul edir, bu sözləri yazarkən o səhnəni dəfələrlə düşünürəm. Qismət belə imiş, bəlkə də Yaqub öz Yusifinə - Asiminə cənnətdə qovuşa bilib. Amma o olursa-olsun, bu dəqiqdir ki, həyat həmişə insanları istədiyi kimi ola bilməz! Yəni də bunu bu qədər ağıllı bir şəkildə təcrübə etməyi heç istəməzdim.

Yox, ümid edirəm ki, bu mövzuda vətənimizin qeyrətli oğulları, qızları mənə yarıldacaqlar. Onların bu dastanı bitməyə qoymayacaq, dəfələrlə yazıb, oxuyub, işqlandırıb gələcək nəsillərə çatdıracaqlar. Hər kəs biləcək ki, bizim də Yaqubumuz, Yusifimiz var və onlar kimi ata-oğulu yetişdirmiş bir ölkə, bir xalq heç bir zaman, hətta ən son anda belə məğlub olmayacaq, ola da bilməz!

Vətənə qurban gedənlərin Vətəni yaşatdıqları kimi Vətən də onları əbədi olaraq yaşadacaq.

Təkcə bu qeydlər bəs edir ki, Sevindik Nəsiboğlunun öz qəhrəmanlarına necə sevgili münasibət bəslədiyini duyasan, hiss edəsan. Onun varlığı, təbiəti sanki sevgili hissələrindən güc alır. Qəhrəmanlarını da məhz ona görə yorulmadan tərənnüm edir ki, onların obrazlarını yaddaşına yığaraq mənəvi mühitində yaşadı və onları sevdi.

Sevindik Nəsiboğlunun «Göylər qədr əbədi» adlı Cavid Əhliman oğluna həsr elədiyi şeiri də diqqəti cəlb edir. Zənnimcə, bu şeirdə də o, öz obrazlarına poetik münasibəti yazıqlı kimi qələmə alıb. Şübhən çağ, dünən səs gəldi birdən,

Qara xəbər sevinci aparı.  
O gündən səni bızdan, bizi səndən,  
Uzaq etdi, ayrın ələn, qopardı.

Cismın göydən düşdü torpağa sarı,  
Ruhun göydə idi, göydə də qaldı.  
İkisi də şəhidlik zirvələşdi,  
Göydə və yerdə onlar növbələşdi.

Qarabağın azaddır, cənnətdə sən nura bat,  
Ruhun şadıddır, şəhidim, məzarında rahat yat.  
Şəhidlər ölməyirlər, onlar əbədi yaşar.  
Sən də ölməzliyinlə ana Vətəni yaşat.

Göylərdən libasın var, göy tabutlu, Göy Mələk,  
Səni bızdan çox vaxtsız aldı, ayırdı fələk,  
İgidlik əbədisi, Sən Şahinsən, Ögüzsən,  
Göylər qədr əbədi, asiməntək sonsuzsan.

Şübhəsiz, bu şeirlərin poetik mükəmməlliyi haqqında bəzi mübahisələr də ola bilər. Ancaq nəzərə alanda ki, bu poetik bəndləri dövrümüzün hələ həyat sınaqlarında tam bisməmiş bir gənci alıb, onda müəllifi başa düşmək çətin olmaz. Şübhəsiz, Sevindik Nəsiboğlunun çoxlu əsərlərinin maraqlı müharibə hekayətlərini adlarını çəkmək olar ki, bu hekayətlərin hər birində biz Azərbaycanı sevdən, Azərbaycan uğrunda canını qurbanv ərən Azərbaycan əsgərini görürük.

Şəhid Cəmaləddin Türbəndə oğlu Ağcabədinin Kürdlər kəndində anadan olub. Ancaq Cəbrayıl uğrunda başlanan ölüm-dirim savaşında canını ilk qurban verən oğullarımızdan biridir. O, Cəbrayıl Nizgar kəndi uğrunda savaşda həlak olub. Demək istəyirəm ki, Sevindik Nəsiboğlunun yazıları Azərbaycan xərətisinə özündə ehtiva edir. Özü də burada bir daha xatırlatmaq olar ki, onun mətnə münasibəti həttə, nəslə yazanda belə poetik ovqatı ilə diqqəti cəlb edir. Cəmaləddin Türbəndə oğlu haqqındakı qeydlərinin əvvəlinə diqqət edək: «Azərbaycan şəhidlər, qəhrəmanlar və dastanlar ölkəsidir. Elə bu səbəbdən də Azərbaycanın özü də bir dastandır. Qəhrəmanlar yitirən, qəhrəmanları yetişdirmən dastan. Bu dastanın minlərlə fəsiləri, minlərlə boyları, on minlərlə qolları, budaqları var. 2908 dastan, əsasən, bizim ən son, ən yaxın tariximizdə yaradıldığı üçün xüsusilə seçilir. Bu dastan qəhrəmanlığı ilə dillərdə dastana döndən şəhidləri yazdığı, yaratdığı, qısa müddətdə qəlbərdə məkan salmış, yaddaşlarda həkk olunmuş dastanlardır. Onların can rəngindəki qələmlə qəlbərlərimizə yazılmış, yaddaşımıza nəqş edilmiş dastanlardır. Bu dastanlar heç bir zaman könlümüzü tərk etməyəcək, yaddaşlarımızdan silinməyəcək, çünki birbaşa qəlbərlərimizə, yaddaşlarımıza heç vaxt silinməyəcək ilahi bir naxışla işlənmiş, iltəməmişdir». Beləliklə, biz Azərbaycan uğrunda canlarını qurban vermmiş oğulların həyat xronikasını sözlə canlandıran «Dirçələn xarı bülbül» adlı çox möhtəşəm bir kitabı ərsəyə gətirən Sevindik Nəsiboğlunun özünün də bir vətən sevdalı savaşçı olduğunu düşünməyə haqqımız var. Hələ Sevindik Nəsiboğlu bizi çox sevincdirəcək. Onun gələcək uğurlarına inanımızda qətiyyət.

Əli Rza XƏLƏFLİ  
12.12.2025